

РЕШЕНИЕ

№ 189

гр. София, 09.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 12.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **7978** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.65 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр./.

Образувано е по жалба на А. П. Г. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ №173 от 06.07.2012г. на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/, с което е установено, че В. Ц. М. като Директор на 15 СОУ „А. М.” не е осъществила нарушение на чл.4, ал.1 от ЗЗДискр. във връзка с ал. 2 и ал.3 вр. с чл.12, ал.1 и чл.26 от ЗЗДискр. и §1, т.7 от ДР на ЗЗДискр., като съответно жалбата на Г. е оставена без уважение.

По изложените в жалбата съображения, поддържани от адв.Я. – се моли да се уважи същата и да се отмени решението.

Ответникът не се представлява и не е изразил становище.

Заинтересованата страна Директор на 15 СОУ „А. М.” - В. Ц. М., чрез адв.Ц. оспорва жалбата и моли да се отхвърли.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е в срок от адресат на акта, засегнат неблагоприятно, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът съобразява, че производството пред Комисията е започнало по жалба на Г., в която същата изнася фактите, че е завършила НСА със специалност „Учител по физическо възпитание и спорт”, има 29 години трудов стаж като последно е работела

в СОУ „А. М.” /над 20 години/,но е напуснала поради конфликт с предходния директор преди заинтересованата страна да заеме длъжността. На 13.06.2011г. Г. подава заявление за възстановяване на работа. На 05.08.2011г. на сайта на РИО на МОНН е публикувана обява за свободно място на учител по физическо възпитание и спорт без дата за събеседване, до което Г. не е била допусната по решение на Комисията за подбор. Твърди се, че последната е въвела критерии под 20 години трудов стаж, който е дискриминационен.

Становището на заинтересованата страна е, че Г. не е била допусната по други съображения до събеседване от Комисията. Изнесени са данни, че Г. е била наказана със заповед №42 от 27.10.2010г. с наказание „Предупреждение за дисциплинарно уволнение”, която заповед е влязла в сила. Посочено е, че трудовото правоотношение е прекратено по молба от 02.11.2010г. на лицето на основание чл.325, ал.1 т.1 от КТ, считано от същата дата. Визира се, че мястото е обявено за свободно на основание чл.147, ал.1 т.1 и т.7 от Правилника за прилагане на ЗНП с докладна до РИО-С. от 29.07.2011г.. Със заповед №444 от 01.09.2011г. на заинтересованата страна е определена комисия, която от 23 кандидати е допусната трима и с протокол от 01.09.2011г. е предложила да бъде назначена на мястото М.. Основният критерий за допускане е бил диплома за висше образование-магистър и професионално квалификационна степен.

Ответникът с решение си е приел, че няма дискриминация по смисъла на чл.4, ал.1 от закона, както и неравно третиране по §1, т.7 от ДР на закона. Направен е извода, че няма представени доказателства, от които да се установи в какво точно се изразява „евентуалната дискриминация”. Направени са констатациите, че ответната страна в процес на пълно доказване е установила, че няма различно третиране. Относно твърдението за това, че лицето не е допуснато, тъй като има над 20 години трудов стаж –е посочено, че е невярно твърдение и един от тримата кандидати е с 20 години трудов стаж.

Доводите на ответника, вкл. в съдебно заседание, се поддържат и от заинтересованата страна, като се визира, че лично на 10.02.2012г. жалбоподателката се е отказала от искането си за свидетели пред КЗД. Визира се, че право на директора е да прецени кой да назначи чрез подбор и кои кандидати да допусне до събеседване вкл. въз основа на какви критерии. Има позоваване на чл.19 от Вътрешните правила за финансовото управление и контрол в училището –чл.19, които правила конкретно са въвели изискването за висше образование магистър и професионално-квалификационна степен, без да има критерий под 20 години трудов стаж. Подчертава се едва в писмената защита на заинтересованата страна, че лицето не е допуснато, тъй като не притежава и не е представила документи за професионално-квалификационна степен. Сочи се, че няма изискване за уведомяване. Визира се, че по закон подбор има само за главния учител на основание чл.125а, ал.1 от ППЗНП, а не и в конкретния случай. Сочи се, че работодателят може да въведе допълнителен критерий и той не подлежи на съдебен контрол.

От друга страна – с жалбата си Г. твърди, че ответникът е допуснал процесуални нарушения, тъй като не се е запознала с писмени доказателства. Релевира довода, че неправилно КЗД е обсъждала факти, които били неотнормирани –как е напуснала жалбоподателката и колко години е работила. Визира, че не са били допуснати до разпит поисканите двама свидетели. Оспорва констатацията, че се е била отказала, тъй като не са й били разяснени процесуалните права в нарушение на

чл.60, ал.2 от закона. Сочи се, че липсват мотиви за това, че жалбоподателката е била добър специалист, че е претърпяла вреди следствие от незаконосъобразни действия на директора на училището, които обстоятелства е щяло да бъдат изяснени чрез свидетелите. Твърди се, че те щели да докажат съзнателно заблуждаване от страна на директорката преди провеждането на конкурса и това бил предмет на спора. Подчертава се, че комисията е нарушила изискванията във връзка с доказателствената тежест. По същество се изнася съображението, че не е изследвана нормативната база на конкурса. Сочи се, че не е изпълнено задължението по чл.147, ал.1, т.7 от ППЗНП овакантеното място да се обяви в 3-дневен срок, а съответно това е направено с 59 дни закъснение. Твърди се, че жалбоподателката е кандидатствала наново, а не е искала да бъде възстановена и в тази връзка остро се критикуват конкретни фрази на ответника. Задава се въпроса – какво е обявено – място или конкурс, прикрита ли е информация. Визира се, че не е съобщено лично решението за недопускане. Посочено е, че няма извод за това дали са законосъобразни критериите за назначаване и на кой критерии не е отговорила жалбоподателката.

Съдът също съобразява, че с жалбата си от 08.09.2011г. Г. е сезирала ответника с твърдението за дискриминация въз основа на лично положение като се сочи, че и е отнето правото на равни условия на достъп за кандидатстване. Визира се, че е била уведомена устно от заинтересованата страна, че не е била допусната до събеседване, защото е имала стаж над 20 години. С жалбата до АССГ също са поискани гласни доказателства, но изрично в съдебно заседание на 12.12.2012г. пълномощникът на жалбоподателката –адв.Я. в лично присъствие на страна – се е отказал. По същество се визира, че не е спазена Инstrukция №2 от 29.04.1994г., доколкото жалбоподателката отговаря на изискванията.

С оглед всичко изложено съдът приема следното:

Решението на ответника е постановено от компетентен орган, но липсват мотиви по основания въпрос –защо не е била допусната жалбоподателката до събеседване и на кое от поставените от комисията условия не е отговорила вкл. преценка дали същото не е дискриминационно. В действителност – в жалбата си Г. твърди, че има дискриминация по отношение на условието за отстраняването ѝ да има стаж под 20 години, но самата тя сочи, че е била уведомена за причината за недопускането ѝ гласно, без съответен писмен акт, което обстоятелство не се оспорва и от заинтересованата страна. Ответникът само е маркирал, че критериите на комисията са два - диплома за висше образование-магистър и професионално-квалификационна степен. Никъде в мотивите няма яснота на кой от тези критерии не отговаря лицето. Едва в писмената защита на заинтересованата страна се пояснява, че липсвали доказателства за професионално-квалификационна степен. Не е обсъдено от ответника какъв е този критерии и как при въвеждането му с приемането на Наредба №14 от 29.12.1996г. /чл.14/ жалбоподателката е заемала същата длъжност и е работила до 2010г. без да отговаря на този критерий, който понастоящем не припокрива. Вместо да се формират от ответника изводи по този въпрос – са пресъздадени факти, свързани с правоотношенията между страните извън предмета на спора. В действителност- жалбата до комисията на Г. – е неprecизна, но същата не е юрист, а учител по физическо възпитание. Задължение на ответника, имащ на свое разположение и юристи- е да укаже на жалбоподателката, след като се запознае с преписката – да конкретизира доводите си за дискриминация въз основа на лично положение. Във връзка с изложеното – недопустимо е да се прави от ответника

извода за това, че заинтересованата страна в производството е извършила пълно доказване, а едновременно с това да се прави констатацията, че липсват конкретни данни от Г. за дискриминационно отношение. Пълното доказване винаги касае оборване на конкретни факти.

С оглед изложеното – съдът не може да извърши проверка дали решението е материално-законосъобразно и жалбата следва да се уважи. Трябва да се маркира, че не се споделят останалите основания за процесуални нарушения в това число възражението във връзка със свидетелите. Същите са били относно неотнормими –за предхождащи предмета на спора факти и обстоятелства. Ирелевантни са възраженията какво е обявила заинтересованата страна- вакантно място или конкурс и дали е извършила нарушение на ППЗНП вкл. дали е прикривала информация.

Следователно- жалбата следва да се уважи и преписката да се върне на ответника за произнасяне съобразно мотивите да формира конкретни изводи, досежно основание за недопускане на жалбоподателката до събеседване дали същото не е дискриминационно въз основа лично положение.

Водим съдът

РЕШИ:

По жалба на А. П. Г. от [населено място]

ОТМЕНЯ като процесуално незаконосъобразно

РЕШЕНИЕ №173 от 06.07.2012г. на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/, с което е установено, че В. Ц. М. като Директор на 15 СОУ „А. М.” не е осъществила нарушение на чл.4, ал.1 от ЗЗДискр. във връзка с ал. 2 и ал.3 в. с чл.12, ал.1 и чл.26 от ЗЗДискр. и §1, т.7 от ДР на ЗЗДискр., като съответно жалбата на Г. е оставена без уважение.

ВРЪЩА преписката на ответната страна.

Решението е постановено при заинтересована страна - Директор на 15 СОУ „А. М.” -В. Ц. М..

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ. Преписи.

Съдия: